Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 19. septembra 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolaní – Článok 2 ods. 2 – Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia – Kolektívna zmluva o sociálnom zabezpečení – Dočasný príspevok vyplácaný bývalým civilným zamestnancom spojeneckých ozbrojených síl v Nemecku – Zastavenie vyplácania tohto príspevku, ak dotknutá osoba spĺňa podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku, ktorý sa priznáva osobám so zdravotným postihnutím na základe zákonného dôchodkového poistenia“

Vo veci C-312/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landesarbeitsgericht Hamm (Vyšší pracovný súd Hamm, Nemecko) z 28. marca 2017 a doručený Súdnemu dvoru 29. mája 2017, ktorý súvisí s konaním:

Surjit Singh Bedi

proti

Bundesrepublik Deutschland,

Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, sudcovia J. Malenovský, M. Safjan (spravodajca), D. Šváby a M. Vilaras,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,

– Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland, v zastúpení: B. von Buchholz, Rechtsanwältin,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 29. mája 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ods. 2 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Surjitom Singhom Bedim na jednej strane a Bundesrepublik Deutschland (Spolková republika Nemecko) a Bundesrepublik Deutschland in Prozessstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland (Spolková republika Nemecko zastupujúca práva Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska) na strane druhej vo veci zastavenia vyplácania dočasného príspevku stanoveného v kolektívnej zmluve, ak dotknutá osoba splnila podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku, ktorý sa priznáva osobám so zdravotným postihnutím na základe zákonného dôchodkového poistenia.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa odôvodnení 8, 11 až 13 a 15 smernice 2000/78:

„(8) Zásady zamestnanosti 2000, schválené Európskou radou 10. a 11. decembra 1999 v Helsinkách, zdôrazňujú potrebu utvárania trhu práce, ktorý bude priaznivý pre sociálnu integráciu, formulovaním sústavy vzájomne nadväzujúcich politík zameraných na boj proti diskriminácii takých skupín, ako sú osoby so zdravotným postihnutím. Zdôrazňujú tiež potrebu venovať osobitnú pozornosť podpore starších pracovníkov, aby sa zvýšil ich podiel na pracovnej sile.

…

(11) Diskriminácia z dôvodov náboženského presvedčenia alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie môže sťažiť dosiahnutie cieľov zmluvy o ES, najmä dosiahnutie vysokej úrovne zamestnanosti a sociálnej ochrany, zvýšenie životnej úrovne a kvality života, ekonomickú a sociálnu súdržnosť a solidaritu a slobodný pohyb osôb.

(12) Preto by sa mala v spoločenstve zakázať každá priama alebo nepriama diskriminácia na základe náboženského presvedčenia alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie vzhľadom na oblasti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Tento zákaz diskriminácie by sa mal vzťahovať aj na štátnych príslušníkov tretích krajín, nevzťahuje sa však na rozdiely v zaobchádzaní z dôvodu štátnej príslušnosti a nemá žiadny vplyv ani na ustanovenia, ktoré upravujú vstup a pobyt štátnych príslušníkov tretích krajín a ich prístup k zamestnaniu a povolaniu.

(13) Táto smernica sa nevzťahuje na systémy sociálneho zabezpečenia a sociálnej ochrany, ktorých dávky sa nepovažujú za príjem [odmenu – *neoficiálny preklad*] v zmysle, aký má tento pojem na uplatňovanie článku 141 zmluvy o ES, ani na žiadny druh platby štátu, ktorej cieľom je zabezpečenie prístupu k zamestnaniu alebo udržanie zamestnania.

…

(15) Posudzovanie skutočností, z ktorých možno vyvodzovať, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii, je záležitosťou vnútroštátnych súdnych alebo iných príslušných orgánov v súlade s pravidlami alebo praxou vnútroštátneho práva. Takéto pravidlá môžu najmä ustanoviť, aby sa nepriama diskriminácia zisťovala všetkými prostriedkami vrátane prostriedkov založených na štatistickom zisťovaní.“

4 Článok 1 tejto smernice uvádza:

„Účelom tejto smernice je ustanovenie všeobecného rámca pre boj proti diskriminácii v zamestnaní a povolaní na základe náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie, s cieľom zaviesť v členských štátoch uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania.“

5 Článok 2 ods. 1 a 2 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚zásada rovnakého zaobchádzania‘ rozumie, že nemá existovať žiadna priama alebo nepriama diskriminácia založená na ktoromkoľvek z dôvodov uvedených v článku 1.

2. Na účely odseku 1:

a) o priamu diskrimináciu ide, ak sa z niektorého z dôvodov uvedených v článku 1 zaobchádza s jednou osobou nepriaznivejšie ako sa v porovnateľnej situácii zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou;

b) o nepriamu diskrimináciu ide, keď zdanlivo neutrálne ustanovenie, kritérium alebo prax by uviedla osoby určitého náboženstva alebo viery, s určitým zdravotným postihnutím, určitého veku alebo určitej sexuálnej orientácie do nevýhodného postavenia v porovnaní s inými osobami, iba ak:
   i) takýto predpis, kritérium alebo zvyklosť sú objektívne odôvodnené oprávneným cieľom a prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa sú primerané a nevyhnutné alebo
   ii) pokiaľ ide o osoby s určitým zdravotným postihnutím, ak by zamestnávateľ alebo akákoľvek osoba alebo organizácia, na ktorú sa vzťahuje táto smernica, bola povinná podľa vnútroštátnych predpisov vykonať primerané opatrenia podľa zásad obsiahnutých v článku 5, aby eliminovala nevýhody zapríčinené takým predpisom, kritériom alebo praxou.“

6 Článok 3 ods. 1 a 3 tej istej smernice stanovuje:

„1. V rámci právomocí delegovaných na spoločenstvo sa bude táto smernica vzťahovať na všetky osoby, tak vo verejnom ako i v súkromnom sektore, vrátane verejných orgánov vo vzťahu k:

…

c) podmienkam zamestnania a pracovným podmienkam vrátane podmienok prepúšťania a odmeňovania;

…

3. Táto smernica sa nevzťahuje na žiadne dávky poskytované štátnymi alebo podobnými systémami, vrátane štátneho systému sociálneho zabezpečenia alebo sociálnej ochrany.“

7 Článok 16 smernice 2000/78 znie:

„Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili:

a) zrušenie všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré odporujú zásade rovnakého zaobchádzania;

b) vyhlásenie alebo možnosť vyhlásiť za neplatné alebo zmeniť a doplniť všetky ustanovenia odporujúce zásade rovnakého zaobchádzania, ktoré sú zahrnuté do zmlúv alebo kolektívnych zmlúv, vnútorných pravidiel podnikov alebo pravidiel vzťahujúcich sa na slobodné povolania a profesie a na zamestnanecké a zamestnávateľské organizácie.“

Nemecké právo

8 Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektívna zmluva o sociálnom zabezpečení zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na území Spolkovej republiky Nemecko) z 31. augusta 1971 (ďalej len „TV SozSich“) bola uzatvorená medzi Spolkovou republikou Nemecko a rôznymi odborovými zväzmi s cieľom regulovať pracovné podmienky zamestnancov pracujúcich v ozbrojených silách rozmiestnených na jej území v mene štátov pôvodu, medzi ktoré patrí aj Spojené kráľovstvo.

9 § 2 TV SozSich s názvom „Podmienky oprávnenosti“ uvádza:

„Nárok na dávky stanovené v tejto kolektívnej zmluve majú zamestnanci, ktorí:

(1) sú prepustení z dôvodu znižovania počtu zamestnancov,

a) v dôsledku zníženia počtu príslušníkov ozbrojených síl;

b) v dôsledku zrušenia posádok alebo jednotiek alebo ich premiestnenia mimo okruh aktuálneho trvalého pracoviska na základe rozhodnutia, ktoré z vojenských dôvodov prijal najvyšší služobný úrad;

(2) ak v čase prepustenia

a) pracovali na plný úväzok aspoň jeden rok;

b) môžu predložiť dôkaz o aspoň piatich odpracovaných rokoch v zmysle § 8 [Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (kolektívna zmluva týkajúca sa zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na území Spolkovej republiky Nemecko) zo 16. decembra 1966 (ďalej len ‚TV AL II‘)] alebo [Tarifvertrag für die bei den Dienststellen, Unternehmen und sonstigen Einrichtungen der alliierten Behörden und der alliierten Streitkräfte im Gebiet von Berlin beschäftigten Arbeitnehmer (kolektívna zmluva týkajúca sa zamestnancov služieb, podnikov a iných spojeneckých administratívnych orgánov a spojeneckých ozbrojených jednotiek v Berlíne) z 30. januára 1968 (ďalej len ‚TV B II‘)] a majú vek do 40 rokov;

c) mali svoj trvalý pobyt počas posledných piatich rokov v rámci územnej pôsobnosti TV AL II alebo TV B II;

d) nespĺňajú podmienky na priznanie starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku na základe zákonného dôchodkového poistenia a

(3) ak im nebolo ponúknuté žiadne iné prijateľné zamestnanie v rámci pôsobnosti TV AL II…“

10 § 4 TV SozSich s názvom „Dočasný príspevok“ stanovuje:

„1. Dočasný príspevok sa vypláca:

a) popri príjme plynúcom z iného zamestnania mimo ozbrojených síl rozmiestnených na nemeckom území;

b) popri príspevkoch Bundesanstalt für Arbeit (Spolkový úrad práce, Nemecko) poskytovaných v prípade nezamestnanosti alebo profesijného vzdelávania (podpora v nezamestnanosti, sociálna pomoc nezamestnaným, príspevok na životné náklady);

c) popri nemocenských dávkach vyplácaných na základe zákonného zdravotného poistenia z dôvodu choroby alebo úrazových dávkach vyplácaných na základe zákonného úrazového poistenia v prípade pracovnej neschopnosti z dôvodu pracovného úrazu.

…

3.

a) (1) Vymeriavacím základom pre výpočet dočasného príspevku poberaného popri príjme plynúcom z iného zamestnania [(odsek 1 písm. a)] je základná mzda upravená v kolektívnej zmluve v § 16 bode 1 písm. a) TV AL II, ktorá prináleží zamestnancovi v čase prepustenia za celý kalendárny mesiac na základe bežnej pracovnej doby stanovenej v jeho zmluve (vzorec na výpočet: obvyklý týždenný pracovný čas x 13: 3)…

5.

a) Zamestnanci, ktorí ku dňu ich prepustenia dovŕšili

20 rokov služby (§ 8 TV AL II alebo TV B II) a vek 55 rokov alebo

25 rokov služby (§ 8 TV AL II alebo TV B II) a vek 50 rokov

poberajú dočasný príspevok podľa odsekov 1 až 4 bez časového ohraničenia.

…“

11 § 8 TV SozSich s názvom „Vylúčenie vyplácania a vrátenie neoprávnených dočasných príspevkov a príplatkov“ vo svojom odseku 1 písm. c) stanovuje:

„Dočasný príspevok a príplatok sa nevyplatia za obdobie:

…

c) nasledujúce po mesiaci, počas ktorého zamestnanec splní podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku na základe zákonného dôchodkového poistenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Pán Bedi, narodený v roku 1954, bol uznaný za zdravotne ťažko postihnutú osobu s 50 % mierou postihnutia.

13 V roku 1978 začal pracovať v Nemecku pre ozbrojené sily Spojeného kráľovstva ako civilný zamestnanec a naposledy ako strážnik v posádke v meste Münster (Nemecko). Na základe ustanovení jeho pracovnej zmluvy sa na jeho pracovný pomer uplatňovali kolektívne zmluvy zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na nemeckom území, medzi ktoré patrí aj TV SozSich.

14 Pán Bedi bol prepustený s účinnosťou od 31. decembra 2013 z dôvodu zrušenia posádky v meste Münster. Od 1. januára 2014 poberal dočasný príspevok podľa § 4 TV SozSich (ďalej len „dočasný príspevok“). Výška tohto príspevku bola naposledy 1 604,20 eura mesačne.

15 Pán Bedi začal 1. marca 2014 pracovať ako strážnik v súkromnej spoločnosti a od 1. apríla 2016 ho táto spoločnosť zamestnala na plný úväzok.

16 Listom z 23. marca 2015 ho Spolková republika Nemecko informovala o tom, že spĺňa podmienky na to, aby mohol od 1. mája 2015 poberať predčasný starobný dôchodok pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe zákonného dôchodkového poistenia a že v dôsledku toho podľa § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich zaniká jeho nárok na dočasný príspevok k 30. aprílu 2015. K tomuto poslednému uvedenému dátumu sa mu prestal vyplácať uvedený príspevok.

17 V prípade pána Bediho by predčasný starobný dôchodok pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bol vo výške 909,50 eura mesačne, po zohľadnení zníženia vo výške 10,80 % za 36 kalendárnych mesiacov, počas ktorých by poberal tento predčasný dôchodok. Strop dodatočných odmien, ktoré by mohol dostávať spolu s uvedeným dôchodkom bez toho, aby sa výška tohto dôchodku znížila, by bol vo výške 450 eur mesačne v prípade plného starobného dôchodku. Stropy v prípade odmeny spolu s čiastočným starobným dôchodkom, čo je v prípade pána Bediho takisto možné, by dosahovali výšku 2 310 eur, 1 750 eur a 1 200 eur v prípade čiastočných starobných dôchodkov, čo predstavuje jednu tretinu, 50 % a dve tretiny plného dôchodku. V prejednávanej veci by pán Bedi mohol poberať čiastočný dôchodok, čo zodpovedá dvom tretinám takéhoto dôchodku.

18 Pán Bedi podal proti Spolkovej republike Nemecko žalobu na Arbeitsgericht Münster (Pracovný súd Münster, Nemecko) jednak ako zmluvnej strane TV SozSich a jednak na základe článku 56 ods. 8 Dohody o dodatku k Zmluve z 19. júna 1951 medzi štátmi, ktoré sú zmluvnými stranami Severoatlantickej zmluvy o postavení ich ozbrojených síl vo vzťahu k zahraničným silám rozmiestneným v Spolkovej republike Nemecko, podpísanej 3. augusta 1959 a zmenenej 21. októbra 1971, 18. mája 1981 a 18. marca 1993, na uplatnenie práva Spojeného kráľovstva. Žiadal, aby tento súd konštatoval povinnosť, aby sa mu po 1. máji 2015 naďalej vyplácal dočasný príspevok. Rozsudkom doručeným 11. februára 2016 Arbeitsgericht Münster (Pracovný súd Münster) žalobu pána Bediho zamietol.

19 Pán Bedi podal proti tomuto rozsudku odvolanie na Landesarbeitsgericht Hamm (Vyšší pracovný súd Hamm, Nemecko). Žiadal tento súd, aby konštatoval povinnosť pokračovať vo vyplácaní dočasného príspevku, ako aj vyplatenie tohto príspevku od apríla 2016 do decembra 2016.

20 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich porušuje zákaz diskriminácie na základe zdravotného postihnutia, ktorý je uvedený v článkoch 1 a 16 smernice 2000/78 v situácii, keď pracovník spĺňa podmienky pre vznik nároku na predčasný starobný dôchodok pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe zákonného dôchodkového poistenia.

21 Podľa judikatúry Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovný súd, Nemecko) § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich nezavádza pre dotknutých pracovníkov nijakú priamu alebo nepriamu diskrimináciu. Toto ustanovenie nie je totiž pri zohľadnení podmienok stanovených na priznanie predčasného starobného dôchodku založené na zdravotnom postihnutí a v každom prípade je objektívne odôvodnené legitímnym cieľom, keďže prostriedky na jeho dosiahnutie sú primerané a nevyhnutné.

22 Podľa vnútroštátneho súdu pritom diskriminácia nie je s prihliadnutím na nedávnu judikatúru Súdneho dvora, konkrétne na rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar (C-152/11, EU:C:2012:772), vylúčená.

23 V tejto súvislosti vnútroštátny súd predovšetkým zdôrazňuje, že kritérium stanovené v § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich sa zakladá na vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok. Keďže nezáleží na skutočnom poberaní starobného dôchodku, ale len na nároku pracovníka na takýto dôchodok, TV SozSich by vždy mala za následok, že by pracovníci so zdravotným postihnutím mali nárok na dočasný príspevok kratšiu dobu než pracovníci bez zdravotného postihnutia. Východisková situácia je pritom pre obe kategórie pracovníkov rovnaká, pretože boli prepustení zamestnávateľom a musí sa im z dôvodu ich staršieho veku a dlhého trvania ich pracovnému pomeru poskytovať podpora na zachovanie dôstojnej životnej úrovne, ktorú im poskytovalo ich zamestnanie a s ním spojené príjmy, a to až dovtedy, kým budú poberať starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia.

24 Skutočnosť, že by sa v súvislosti s dočasným príspevkom za kritérium zvolil nárok na predčasný starobný dôchodok pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, by viedla k ohrozeniu výhody poskytnutej priznaním takéhoto dôchodku, ktorej cieľom je zohľadniť ťažkosti a osobitné riziká, s ktorými sa stretávajú pracovníci s ťažkým zdravotným postihnutím. Keďže kompenzuje znevýhodnenia, ktoré výlučne vyplývajú z takého zdravotného postihnutia, táto výhoda by sa nemala zohľadniť v rámci porovnania medzi pracovníkmi s ťažkým zdravotným postihnutím a pracovníkmi bez zdravotného postihnutia a ich situácie vzhľadom na poberanie dočasného príspevku. Kompenzácia, ktorú zákonodarca stanovil pre prípad osobitných ťažkostí, v ktorých sa nachádzajú osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, by inak mala účinky v ich neprospech.

25 Za týchto podmienok Landesarbeitsgericht Hamm (Vyšší pracovný súd Hamm) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 2 ods. 2 smernice [2000/78] vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniam v kolektívnej zmluve, podľa ktorých poberanie dočasného príspevku poskytovaného s cieľom zabezpečiť primerané uspokojenie životných potrieb pracovníkov, ktorí stratili prácu, na základe základnej mzdy upravenej v kolektívnej zmluve až do dosiahnutia ekonomického zabezpečenia prostredníctvom nároku na dôchodok zo zákonného dôchodkového poistenia skončí vznikom nároku na poberanie predčasného starobného dôchodku, a ktorých uplatnenie vychádza z možnosti poberania predčasného starobného dôchodku z dôvodu zdravotného postihnutia?“

O prejudiciálnej otázke

26 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 ods. 2 smernice 2000/78 vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniam kolektívnej zmluvy, ktoré stanovujú zastavenie vyplácania dočasného príspevku poskytovaného s cieľom zabezpečiť primerané uspokojenie životných potrieb pracovníka, ktorý stratil prácu, až dovtedy, kým tento pracovník bude mať nárok na starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia, ak spĺňa podmienky na poberanie predčasného starobného dôchodku pre zdravotne ťažko postihnuté osoby na základe tohto zákonného dôchodkového poistenia.

27 V prejednávanej veci je TV SozSich kolektívnou zmluvou, ktorá bola uzatvorená medzi Spolkovou republikou Nemecko a rôznymi odborovými zväzmi v súvislosti so sociálnym zabezpečením zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na nemeckom území.

28 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, tak z názvu a odôvodnení, ako aj z obsahu a účelu smernice 2000/78 vyplýva, že jej cieľom je stanoviť všeobecný rámec na to, aby každej osobe bola zaistená rovnosť zaobchádzania „v zamestnaní a povolaní“ tým, že sa jej

poskytne účinná ochrana proti diskriminácii z niektorého z dôvodov uvedených v jej článku 1, medzi ktoré patrí aj zdravotné postihnutie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júna 2009, Hütter, C-88/08, EU:C:2009:381, bod 33, a zo 14. marca 2018, Stollwitzer, C-482/16, EU:C:2018:180, bod 20).

29 Na zodpovedanie otázky, ktorú položil vnútroštátny súd, treba najprv preskúmať, či také ustanovenia, ako sú ustanovenia TV SozSich, týkajúce sa dočasného príspevku, ktorý má údajne diskriminačnú povahu, patria do pôsobnosti smernice 2000/78.

30 V tejto súvislosti sa pôsobnosť tejto smernice musí so zreteľom na článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 3 ods. 3 uvedenej smernice v spojení s jej odôvodnením 13 chápať tak, že nezahŕňa systémy sociálneho zabezpečenia a sociálnej ochrany, ktorých dávky sa nepovažujú za odmenu v zmysle, aký má tento pojem v rámci uplatnenia článku 157 ods. 2 ZFEÚ (rozsudky zo 6. decembra 2012, Dittrich a i., C-124/11, C-125/11 a C-143/11, EU:C:2012:771, bod 31, ako aj z 2. júna 2016, C, C-122/15, EU:C:2016:391, bod 20).

31 Preto treba určiť, či taký dočasný príspevok, ako je stanovený v TV SozSich, možno považovať za odmenu v zmysle článku 157 ZFEÚ.

32 V súlade s článkom 157 ods. 2 ZFEÚ treba za „odmenu“ považovať obvyklú základnú alebo minimálnu mzdu alebo plat a všetky dávky, ktoré zamestnávateľ vypláca priamo alebo nepriamo, v hotovosti alebo naturáliách pracovníkovi v pracovnom pomere.

33 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „odmena“ v zmysle článku 157 ods. 2 ZFEÚ sa musí vykladať extenzívne. Odmena zahrňuje najmä všetky dávky v hotovosti alebo v naturáliách, súčasné alebo budúce, pokiaľ sú zamestnávateľom vyplácané, hoci nepriamo, pracovníkovi z dôvodu jeho zamestnania, a to buď na základe pracovnej zmluvy, právnych predpisov, alebo dobrovoľne. Navyše okolnosť, že niektoré dávky sa poskytujú po ukončení pracovnoprávneho vzťahu, nevylučuje, že môžu mať charakter odmeny v zmysle vyššie uvedených ustanovení (rozsudky zo 6. decembra 2012, Dittrich a i., C-124/11, C-125/11 a C-143/11, EU:C:2012:771, bod 35, ako aj z 2. júna 2016, C, C-122/15, EU:C:2016:391, bod 21).

34 Súdny dvor tiež spresnil, že okrem toho medzi požitkami, ktoré sa kvalifikujú ako „odmena“, sa práve uvádzajú požitky vyplácané zamestnávateľom z dôvodu existencie pracovných pomerov, ktorých cieľom je zabezpečiť zdroj príjmov pre pracovníkov, aj keď v osobitných prípadoch nevykonávajú žiadnu činnosť stanovenú v pracovnej zmluve. Okrem toho charakter odmeny takýchto dávok nie je spochybnený na základe jednoduchého faktu, že zodpovedajú rovnako dôvodom sociálnej politiky (rozsudky z 9. decembra 2004, Hlozek, C-19/02, EU:C:2004:779, bod 39, a z 2. júna 2016, C, C-122/15, EU:C:2016:391, bod 22).

35 Pokiaľ totiž ide o dávky poskytnuté zamestnávateľom pracovníkovi z dôvodu jeho prepustenia, Súdny dvor už konštatoval, že tieto predstavujú formu odloženej odmeny, na ktorú má pracovník právo z dôvodu svojho zamestnania, ale ktorá je vyplácaná v čase skončenia pracovnoprávneho vzťahu s cieľom uľahčiť jeho adaptáciu na nové okolnosti, ktoré z toho vyplývajú (rozsudky zo 17. mája 1990, Barber, C-262/88, EU:C:1990:209, bod 13, a z 9. decembra 2004, Hlozek, C-19/02, EU:C:2004:779, bod 37).

36 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry platí, že na účely posúdenia toho, či dávka patrí do pôsobnosti článku 157 ZFEÚ, môže mať rozhodujúcu povahu jedine kritérium založené na zistení, že dávka sa pracovníkovi vyplácala na základe pracovnoprávneho vzťahu, ktorý mal so svojím bývalým zamestnávateľom, teda kritérium zamestnania, ktoré vychádza zo samotného znenia uvedeného článku (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. decembra 2012, Dittrich a i., C-124/11, C-125/11 a C-143/11, EU:C:2012:771, bod 37, ako aj z 24. novembra 2016, Parris, C-443/15, EU:C:2016:897, bod 34).

37 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že cieľom dočasného príspevku je umožniť starším pracovníkom, ktorí boli dlhodobo zamestnaní a ktorí boli platne prepustení z ekonomického dôvodu, aby po skončení pracovného pomeru poberali podporu. Účelom tohto príspevku je zabezpečiť prostriedky na živobytie, poskytnúť kompenzáciu za ťažkosti, ktoré vyplývajú z nižšej odmeny za prácu v novom pracovnom pomere alebo z dôvodu nezamestnanosti. Takýto príspevok má takisto za cieľ motivovať pracovníka, aby zostal aktívny tak, že si nájde nové pracovné miesto mimo sektora ozbrojených síl rozmiestnených v Nemecku. O takýto prípad ide najmä vtedy, ak pracovník vo svojej novom zamestnaní dostane nižšiu odmenu, než je odmena, ktorú by poberal vo svojej funkcii v uvedených ozbrojených silách, či dokonca nižšiu, než je dávka v nezamestnanosti.

38 Vnútroštátny súd uvádza, že dočasný príspevok je osobitnou sociálnou dávkou financovanou z daní, ktorú vypláca Spolková republika Nemecko na základe jej povinností vyplývajúcich z TV SozSich mimo pracovného pomeru, ktorý existoval medzi pracovníkom a štátom jeho zamestnania. Tento súd pritom spresňuje, že Spolková republika Nemecko vypláca tento príspevok v mene štátov pôvodu ozbrojených síl rozmiestnených na nemeckom území.

39 Za týchto podmienok v prejednávanej veci sa uvedený príspevok musí považovať za príspevok, ktorý pánovi Bedimu vypláca Spojené kráľovstvo ako zamestnávateľ, ako to vo svojich písomných pripomienkach uviedla Spolková republika Nemecko, ktorá zastupuje práva Spojeného kráľovstva.

40 Navyše pokiaľ je dočasný príspevok stanovený v takej kolektívnej zmluve, ako je TV SozSich, ktorá sa vzťahuje len na osobitnú kategóriu pracovníkov, a to na zamestnancov ozbrojených síl rozmiestnených na nemeckom území, tento príspevok sa riadi podmienkami pracovného pomeru dohodnutými medzi zamestnancom, ktorý poberá uvedený príspevok a zamestnávateľom.

41 V tejto súvislosti výška uvedeného príspevku je vypočítaná na základe poslednej vyplatenej mzdy. Ako totiž uviedol vnútroštátny súd, dočasný príspevok sa vypláca na základe základnej mzdy, ktorá prislúchala zamestnancovi ku dňu jeho prepustenia v súlade s § 4 ods. 3 písm. a) bodom 1 TV SozSich.

42 Z toho vyplýva, že dočasný príspevok predstavuje aktuálnu peňažnú výhodu, ktorú zamestnávateľ vypláca pracovníkovi v súvislosti s jeho zamestnaním. Uvedený príspevok preto predstavuje „odmenu“ v zmysle článku 157 ods. 2 ZFEÚ. Tento príspevok tak patrí do pôsobnosti smernice 2000/78.

43 V druhom rade treba preskúmať, či § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich zavádza diskrimináciu na základe zdravotného postihnutia, ktorú smernica 2000/78 zakazuje.

44 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 1 tejto smernice sa pod pojmom „zásada rovnakého zaobchádzania“ rozumie, že nemá existovať akákoľvek priama alebo nepriama diskriminácia založená na niektorom z dôvodov uvedených v článku 1 tej istej smernice, medzi ktorými je okrem iného uvedené zdravotné postihnutie.

45 Pokiaľ ide o priamu diskrimináciu, podľa článku 2 ods. 2 písm. a) smernice 2000/78 o takúto diskrimináciu ide vtedy, ak sa na základe niektorého z dôvodov uvedených v článku 1 tejto smernice zaobchádza s jednou osobou nepriaznivejšie, ako sa zaobchádza s inou osobou, ktorá sa nachádza v porovnateľnej situácii.

46 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že tak pracovníci s ťažkým zdravotným postihnutím, ako aj ostatné kategórie osôb majú nárok na predčasný starobný dôchodok na základe nemeckého zákonného dôchodkového poistenia.

47 V dôsledku toho zastavenie vyplácania dočasného dodatočného príspevku v situácii, keď dotknutá osoba spĺňa podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku na základe zákonného dôchodkového poistenia podľa § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich, sa nevzťahuje len na pracovníkov s ťažkým zdravotným postihnutím.

48 Za týchto podmienok sa nemožno domnievať, že toto ustanovenie zavádza rozdielne zaobchádzanie priamo založené na zdravotnom postihnutí v zmysle ustanovení článku 1 a článku 2 ods. 2 písm. a) smernice 2000/78, keďže sa opiera o kritérium, ktoré nie je neoddeliteľne spojené so zdravotným postihnutím (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. apríla 2013, HK Danmark, C-335/11 a C-337/11, EU:C:2013:222, body 72 a 74, ako aj z 18. januára 2018, Ruiz Conejero, C-270/16, EU:C:2018:17, bod 37).

49 Pokiaľ ide o existenciu nepriamej diskriminácie, treba najskôr uviesť, že článok 2 ods. 2 písm. b) bod ii) smernice 2000/78 je irelevantný s ohľadom na okolnosti vo veci samej, keďže sa netvrdilo, že nemecké právne predpisy zaväzujú zamestnávateľa pána Bediho, osobu alebo organizáciu, na ktorú sa uplatňuje táto smernice, aby prijal primerané opatrenia v zmysle tohto ustanovenia, na účely odstránenia nevýhod, ku ktorým by mohlo viesť uplatnenie ustanovení TV SozSich, o ktoré ide v prejednávanej veci.

50 Čo sa týka článku 2 ods. 2 písm. b) bodu i) smernice 2000/78, toto ustanovenie stanovuje, že o nepriamu diskrimináciu ide, keď zdanlivo neutrálne ustanovenie, kritérium alebo prax by uviedla najmä osoby s určitým zdravotným postihnutím do nevýhodného postavenia v porovnaní s inými osobami, pokiaľ takéto ustanovenie, kritérium alebo zvyklosť nie sú objektívne odôvodnené legitímnym cieľom a prostriedky na dosiahnutie tohto cieľa nie sú primerané a nevyhnutné.

51 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že pracovníkom s ťažkým zdravotným postihnutím sa poskytuje predčasný starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia podľa roku ich narodenia a že v dôsledku tohto spravidla poberajú dočasný príspevok po dobu, ktorá je o jeden až tri roky kratšia, než je doba poskytovania príspevku pracovníkom rovnakého veku bez zdravotného postihnutia, a to ešte predtým, ako týmto posledným uvedeným pracovníkom vznikne nárok na predčasný starobný dôchodok pre dlhodobo poistené osoby. V prejednávanej veci pán Bedi poberal dočasný príspevok len do veku 60 rokov 8 mesiacov, pričom ak by nebol ťažko zdravotne postihnutý, poberal by ho do veku 63 rokov.

52 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu pritom vyplýva, že s prihliadnutím na zníženie výšky predčasného starobného dôchodku, ako aj na stropy dodatočných odmien, ktoré pracovník môže poberať popri takomto dôchodku, sú celkové príjmy zdravotne postihnutej osoby nachádzajúcej sa v situácii pána Bediho nižšie ako celkové príjmy pozostávajúce z výšky dočasného príspevku, ku ktorému by sa pripočítala odmena vyplácaná v rámci nového pracovného pomeru, ktorú by poberala osoba bez zdravotného postihnutia nachádzajúca sa v rovnakej situácii.

53 Za týchto podmienok treba konštatovať, že v prípade, o aký ide vo veci samej, § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich má za následok to, že príjmy pracovníka s ťažkým zdravotným postihnutím za obdobie, počas ktorého poberá predčasný starobný dôchodok, sú nižšie než tie, ktoré poberá pracovník bez zdravotného postihnutia. Zdá sa teda, že pravidlo stanovené v tomto ustanovení môže znevýhodňovať pracovníkov so zdravotným postihnutím a viesť tak k rozdielnemu zaobchádzaniu nepriamo založenému na zdravotnom postihnutí v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78.

54 V tejto súvislosti pritom nemecká vláda a Spolková republika Nemecko zastupujúca práva Spojeného kráľovstva tvrdia, že s prihliadnutím na dátum vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia sa pracovníci s ťažkým zdravotným postihnutím a pracovníci bez zdravotného postihnutia nachádzajú od samého začiatku v objektívne rozdielnych situáciách, pokiaľ ide o ich potrebu poberať dočasný príspevok. Prví z nich ho totiž už nepotrebujú, na rozdiel od druhých.

55 Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že pracovníci patriaci do vekovej skupiny s blížiacim sa dátumom odchodu do dôchodku sú v porovnateľnej situácii, v akej sú ostatní pracovníci dotknutí prepúšťaním, pretože ich pracovnoprávny vzťah s ich zamestnávateľom skončí z rovnakého dôvodu a za rovnakých podmienok (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar, C-152/11, EU:C:2012:772, bod 61).

56 Zvýhodnenie pracovníkov s ťažkým zdravotným postihnutím, ktoré spočíva v možnosti uplatniť si nárok na starobný dôchodok vo veku, ktorý je nižší, než je vek stanovený pre pracovníkov bez zdravotného postihnutia, ich totiž nemôže stavať do osobitnej situácie v porovnaní s týmito pracovníkmi (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar, C-152/11, EU:C:2012:772, bod 62).

57 V prejednávanej veci uplatnenie § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich sa pritom týka pracovníkov v predd̂chodkovom veku, ktorí boli prepustení. V dôsledku toho sa z hľadiska článku 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/78 pracovníci s ťažkým zdravotným postihnutím nachádzajú v porovnateľnej situácii ako pracovníci bez zdravotného postihnutia patriaci do rovnakej vekovej skupiny.

58 V súlade s týmto ustanovením je preto potrebné preskúmať, či rozdielne zaobchádzanie medzi týmito dvomi kategóriami pracovníkov je objektívne a primerane odôvodnené legitímnym cieľom, či prostriedky použité na realizáciu tohto cieľa sú primerané a či nejdú nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa.

59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pri súčasnom stave práva Únie členské štáty, ako aj prípadne sociálni partneri na vnútroštátnej úrovni disponujú širokou mierou voľnej úvahy nielen pri výbere sledovania určeného cieľa v oblasti sociálnej politiky a politiky zamestnanosti, ale aj pri definovaní opatrení, ktorými ho môžu uskutočniť (rozsudky zo 16. októbra 2007, Palacios de la Villa, C-411/05, EU:C:2007:604, bod 68, a z 26. septembra 2013, Dansk Jurist- og Økonomforbund, C-546/11, EU:C:2013:603, bod 50).

60 Ako vyplýva z bodu 37 tohto rozsudku, v prejednávanej veci majú ustanovenia upravujúce dočasný príspevok, ktoré sú stanovené v TV SozSich, za cieľ kompenzovať, a to aspoň čiastočne, stratu príjmov v dôsledku prepustenia a uľahčiť opätovné začlenenie dotknutých osôb na trh práce. V tejto súvislosti existencia nároku na predčasný starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia zabezpečuje dotknutej osobe príjem, s ohľadom na ktorý sa zachovanie vyplácania dočasného príspevku nemusí zdať na ochranu tejto osoby ako nevyhnutné.

61 Treba preto zastávať názor, že v takom prípade, o aký ide vo veci samej, priznanie kompenzácie prepusteným zamestnancom do budúcnosti a na pomoc pri ich opätovnom pracovnom začlenení, a to s prihliadnutím na potrebu spravodlivého rozdelenia obmedzených finančných zdrojov, možno považovať za legitímne ciele v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) bodu i) smernice 2000/78 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar, C-152/11, EU:C:2012:772, body 42 a 43).

62 Za týchto podmienok treba pripustiť, že tieto ciele sa v zásade musia považovať za ciele, ktoré môžu „objektívne a primerane“ odôvodniť rozdielne zaobchádzanie na základe zdravotného postihnutia.

63 Je ešte potrebné preskúmať, či prostriedky použité na dosiahnutie týchto cieľov sú primerané a nevyhnutné a či nejdú nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa.

64 Pokiaľ ide o primeranú povahu predmetných ustanovení TV SozSich, je nutné poznamenať, že zastavenie vyplácania dočasného príspevku pracovníkom, ktorí poberajú predčasný starobný dôchodok, sa nezdá byť neprimerané, a to vzhľadom na účel tohto príspevku, ktorým je poskytnúť po skončení pracovného pomeru dočasnú a doplnkovú podporu ponúknutú dobrovoľne zamestnávateľom z dôvodu predchádzajúceho pracovného pomeru, až dovtedy, kým pracovník získa ekonomickú ochranu vyplývajúcu z nároku na starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia.

65 Preto treba konštatovať, že také ustanovenie, akým je § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich, sa nezdá byť zjavne neprimerané na dosiahnutie takého legitímneho cieľa politiky zamestnanosti, ako je cieľ, ktorý sledujú nemeckí sociálni partneri.

66 Na to, aby sa preskúmalo, či toto ustanovenie ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaných cieľov, je potrebné uvedené ustanovenie posudzovať v kontexte, do ktorého patrí, a zohľadniť ujmu, ktorú môže spôsobiť dotknutým osobám (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar, C-152/11, EU:C:2012:772, bod 65).

67 Pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich, nemecká vláda tvrdí, že sociálni partneri nie sú, pokiaľ ide o kolektívne zmluvy, povinní si zvoliť riešenie, ktoré je najspravodlivejšie, najprimeranejšie a najvhodnejšie. Požívajú výhody slobody kolektívneho vyjednávania v súlade s článkom 28 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

68 Podľa judikatúry Súdneho dvora platí, že povaha opatrení prijatých prostredníctvom kolektívnej zmluvy sa líši od povahy opatrení jednostranne prijatých členskými štátmi prostredníctvom legislatívnych alebo správnych aktov v tom, že sa ponechalo na sociálnych partneroch, aby v rámci výkonu svojho základného práva na kolektívne vyjednávanie upraveného v článku 28 Charty definovali rovnováhu medzi ich príslušnými záujmami (rozsudok z 8. septembra 2011, Hennigs a Mai, C-297/10 a C-298/10, EU:C:2011:560, bod 66, ako aj citovaná judikatúra).

69 Pokiaľ sa na právo na kolektívne vyjednávanie zakotvené v článku 28 Charty vzťahujú ustanovenia práva Únie, musí sa jeho výkon v rámci pôsobnosti uvedeného práva uskutočňovať v súlade s ním (rozsudok z 8. septembra 2011, Hennigs a Mai, C-297/10 a C-298/10, EU:C:2011:560, bod 67, ako aj citovaná judikatúra).

70 Preto ak sociálni partneri prijmú opatrenia spadajúce do pôsobnosti tejto smernice, musia konať v súlade s uvedenou smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. septembra 2011, Hennigs a Mai, C-297/10 a C-298/10, EU:C:2011:560, bod 68, ako aj z 12. decembra 2013, Hay, C-267/12, EU:C:2013:823, bod 27).

71 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa článku 16 smernice 2000/78 členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili vyhlásenie alebo možnosť vyhlásiť za neplatné alebo možnosť zmeniť a doplniť ustanovenia odporujúce zásade rovnosti zaobchádzania, ktoré sú okrem iného zahrnuté do zmlúv alebo kolektívnych zmlúv.

72 Pokiaľ ide o nevýhodu, ktorú môže § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich spôsobiť dotknutým osobám, treba uviesť, že podľa vnútroštátneho súdu kritérium stanovené v tomto ustanovení, pokiaľ ide o zánik nároku na vyplatenie dočasného príspevku, sa zakladá na vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok bez ohľadu na to, či dotknutá osoba skutočne poberá starobný dôchodok alebo oň požiadala. V dôsledku toho, ako to uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, zastavenie vyplácania dočasného príspevku je automatické.

73 Pracovník s ťažkým zdravotným postihnutím sa nepochybne môže ocitnúť v situácii, že z vlastných dôvodov usúdi, že je vhodnejšie poberať predčasný starobný dôchodok, aj keď, ako vyplýva z bodu 52 tohto rozsudku, uplatnenie § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich v zásade vedie k tomu, že príjmy tohto pracovníka, ak spĺňa podmienky na priznanie takéhoto starobného dôchodku, nebudú rovnaké ako príjmy zamestnanca bez zdravotného postihnutia, ktorý poberá dočasný príspevok.

74 Ako pritom uviedla generálna advokátka v bode 54 svojich návrhov, na rozdiel od pracovníka bez zdravotného postihnutia nemá pracovník s ťažkým zdravotným postihnutím, hoci si to praje, možnosť pokračovať v práci a poberať okrem iného dočasný príspevok až dovtedy, kým sa mu prizná starobný dôchodok, ktorý nie je predčasný.

75 Treba dodať, že osoby s ťažkým zdravotným postihnutím majú osobitné potreby súvisiace tak s ochranou, ktorú si vyžaduje ich stav, ako aj s potrebou vziať do úvahy prípadné zhoršenie tohto stavu. Preto treba prihliadať na riziko, že osoby s ťažkým zdravotným postihnutím budú čeliť vysokým finančným potrebám súvisiacim s ich zdravotným postihnutím a/alebo že v dôsledku toho, že sa blížia k dôchodkovému veku, sa môžu ich finančné potreby zvýšiť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 2012, Odar, C-152/11, EU:C:2012:772, bod 69).

76 V dôsledku toho sociálni partneri pri sledovaní legitímnych cieľov, ktoré predstavuje priznanie kompenzácie prepusteným zamestnancom do budúcnosti a na pomoc pri ich opätovnom pracovnom začlenení, a to s prihliadnutím na potrebu spravodlivého rozdelenia obmedzených finančných zdrojov, nezohľadnili relevantné skutočnosti, ktoré sa týkajú najmä pracovníkov s ťažkým zdravotným postihnutím.

77 § 8 ods. 1 písm. c) TV SozSich má za následok výrazné narušenie legitímnych záujmov pracovníkov s ťažkým zdravotným postihnutím a ide tak nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľov sociálnej politiky sledovaných nemeckými sociálnymi partnermi.

78 Rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z tohto ustanovenia TV SozSich nemožno preto odôvodniť na základe článku 2 ods. 2 písm. b) bodu i) smernice 2000/78.

79 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 2 ods. 2 smernice 2000/78 sa má vykladať v tom zmysle, že v takom prípade, o aký ide vo veci samej, bráni ustanoveniam kolektívnej zmluvy, ktoré stanovujú zastavenie vyplácania dočasného príspevku poskytovaného s cieľom zabezpečiť primerané uspokojenie životných potrieb pracovníkovi, ktorý stratil prácu, a to až dovtedy, kým bude mať nárok na starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia, ak tento pracovník spĺňa podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe tohto zákonného dôchodkového poistenia.

O trovách

80 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 2 ods. 2 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolaní, sa má vykladať v tom zmysle, že v takom prípade, o aký ide vo veci samej, bráni ustanoveniam kolektívnej zmluvy, ktoré stanovujú zastavenie vyplácania dočasného príspevku poskytovaného s cieľom zabezpečiť primerané uspokojenie životných potrieb pracovníkovi, ktorý stratil prácu, a to až dovtedy, kým bude mať nárok na starobný dôchodok na základe zákonného dôchodkového poistenia, ak tento pracovník spĺňa podmienky na priznanie predčasného starobného dôchodku pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe tohto zákonného dôchodkového poistenia.

Podpisy